

WEEK VAN HET AMATEURVOETBAL

Victor de Roos (19) houdt van voetbal en dat is een understatement. Bij Heerenveen staat hij acht, negen uur per week op het trainingsveld. Zaterdag is hij coach en speelt met het eerste elftal in de eerste klasse. Zondag rustdag? Nee, want dan is De Roos als scheidsrechter actief.

PETER VAN DER MEEREN

Om het beeld compleet te krijgen: Victor de Roos studeert ook nog bedrijfskunde in Groningen. Hij zit in zijn examenjaar. Tevens werkt hij zestien uur per week als administratief medewerker.

„Ja, ik kom de tijd wel door”, stelt De Roos nuchter vast. „Maar ik klaag niet, want ik heb echt een geweldig leven. Als je het leuk vindt, heb je het niet druk. Gamen, stappen of een terrasje pakken? Ook leuk, maar dat doe ik 's zomers wel.”

De Roos was amper zes (drie jaar eerder vanuit zijn geboorteplaats Leiderdorp verhuisd) toen hij voor de eerste keer sportpark Skoatterwâld betrad. Zelf spelen bij de v.v. en natuurlijk kijken bij de trainingen en wedstrijden van de profs.

Zijn clubheld destijds? „Dezelfde als die van mijn moeder: Gerald Sibon. Grappig: hij kwam later wel bij ons thuis, want zijn zoon Pim en ik werden vrienden. Zijn we nog steeds. Pim is nu trainer bij GVAV in Groningen.”

Begonnen als veel scorende spits, werd De Roos omgeturnd tot verdedigende middenvelder. „Ik kan ook centraal achterin spelen en als het moet in de punt van de aanval. Alles is mooi, zo lang ik maar speel. Dit seizoen ben ik blij met elke minuut, want de trainer heeft veel keus. Mede omdat we van zondag naar zaterdag zijn gegaan, zijn er veel nieuwe spelers bijgekomen en zijn er jongens teruggekeerd. Er staan voor het eerste elftal 25 man op papier.”

De Roos raakte ruim vijf jaar geleden geïnteresseerd in het trainen van een jeugdselectie. „Ik had toen twee 'knotsgeke' trainers, hartstikke enthousiast. Zij hebben me aangestoken.” Hij besloot er voor 'door te leren'. „Vorig jaar heb ik mijn diploma UEFA-C gehaald. Ik mag nu een vierdeklasser trainen en bij de jeugd tot in de derde divisie.”

Hij is trainer-coach van Heerenveen onder-16. „Daarmee spelen we vijfde divisie. We trainen drie keer anderhalf uur. Dat moet ook wel, want het is een pittige competitie met onder andere IJsselmeervogels

Victor de Roos: op zaterdag speler van v.v. Heerenveen en op zondag actief als scheidsrechter.

FOTO'S SIMON BLEEKER EN HENK JAN DIJKS

Als het leuk is, is het niet druk

en SC Heerenveen.” Lachend: „Dat worden mooie wedstrijden.”

Ook als voetballer wordt De Roos drie keer per week op de training verwacht. „Twee keer op het veld en één keer in het krachthok.”

Het vereist een strakke planning. „De trainingen zijn op hetzelfde complex, dat is handig. Voor de wedstrijden ligt dat anders, zeker nu we op zaterdag spelen. Maar mijn schema ziet er goed uit; ik heb voor het hele seizoen slechts één knelpuntje. Die dag spelen we met de jeugd laat in Enschede en om vijf uur thuis met het eerste. Lukt het me niet om het te combineren, dan gaat het coachen voor.”

Het vlaggenschip speelt alle thuiswedstrijden in de namiddag. „Dat

Victor de Roos voetbalt, coacht, geeft training en is scheidsrechter

te' scheidsrechter zouden hebben. Het beviel me meteen. Ik wil me nu ook als scheidsrechter zo goed mogelijk zien te ontwikkelen.”

Omdat De Roos als voetballer van speeldag veranderde, heeft hij dat ook als scheidsrechter gedaan. De kans is groot dat hij dit seizoen wedstrijden in de derde klasse krijgt toegewezen. Dat hij dan pas 20 is, is geen bezwaar. Het voordeel van De Roos is dat hij zelf op hoog niveau voetbalt en daardoor haarfijn aanvoelt wat er binnen de lijnen gebeurt.

„Ik loop wekelijks tussen spelers die bij wijze van spreken mijn vader hadden kunnen zijn, maar dat is geen nadeel. Het belangrijkste is dat je dicht op de situaties zit.”

„Spelers waarderen het als je er kort op zit, dan weten ze dat je het goed kunt zien. Sta je 25 meter van een duel en je neemt een beslissing, dan wordt die eerder betwist. Ik handel vaak in de geest van de speler. Waar het kan, laat ik doorspelen. Het belangrijkste is dat je overtuigingskracht toont.”

Ook in de bestuurskamer ervaart De Roos enthousiasme. „Mensen vinden het leuk als er een jonge scheidsrechter komt. Die hebben vaak wel een goede conditie en zijn ambitieus. Dat komt hun manier van leiding geven wel ten goede, denk ik.”

Victor de Roos doet alles met een glimlach. Als voetballer gedijt hij in een 'dienende' rol en ook als trainer-coach en scheidsrechter krijgt hij een goed gevoel als hij het mensen naar de zin kan maken. „Ik heb in alles oog voor een ander.”

Lachend: „Als voetballer denk ik altijd om de scheidsrechter. Dat is toch een collega van je. Ik ben het heus wel eens oneens met een beslissing, maar dan ik hou mijn mond. Gaat er een ploeggenoot fel tegen de scheids in, dan zeg ik daar wat van. We doen allemaal ons best, zowel voetballers als scheidsrechters. Niemand is foutloos.”

was een voorwaarde van veel spelers, anders was de overstap lastiger geworden. Wel balen we van het feit dat we in district Oost zijn ingedeeld. Waardeloos.”

„We spelen natuurlijk liever tegen Drachtster Boys, Blauw Wit '34 en ONS dan in Kampen, Epe, Dronten en Oldenzaal. Dat scheelt ook in sfeer, Friese derby's trekken meer publiek. Aan de andere kant vind ik het ook wel leuk om tegen roemrijke clubs als Quick '20 te spelen. Dan kom je nog eens ergens. Dat heb ik als scheidsrechter ook.”

De Heerenveener fluit al bijna acht jaar. „Het begon bij de club wat als een verplichting, zodat ook de allerjongsten een 'ech-